

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 111.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. maja 1897.

Letnik XXV.

V boju za pravico.

Razprava o primorskih zadevah.

(Govor poslanca Gregorčiča. — Dalje.)

Varovanje italijanskega značaja Gorice, to je tisto — tako povdarjajo v občinskem svetu, v društvih in v zasebnem življenju —, za kar se morajo potezati Italijani najpopred. Tega programa se je spomnil tudi nedavno imenovani župan goriški v svojem nastopnem govoru in je menil, da to bodi cilj, po katerem bode stremil neprestano. Tudi sicer je čuti neredko, da raje naj ne bode Gorice, ako ni italijanska. Tam imamo sicer tudi katoliško avstrijsko stranko, toda ista ne prihaja do besede, ista je povezana, se ne more ganiti, sosebno zato ne, ker ne dobiva nikake podpore. Kako pa je s tem italijanskim značajem mesta goriškega, ki naj bi se varoval v vseh okoliščinah? Mesto goriško je povsem ločeno od Furlanije, ločeno geografski, gospodarski in etnografski. Geografski leži Gorica med slovenskimi občinami, v slovenskem okraju. Etnografski dobiva Gorica ves svoj naraščaj iz slovenske okolice in gospodarski je Gorica v zvezi se slovenskim delom dežele.

Res je sicer, da se od nekdanjega dela na to, da bi se Gorica zvezala s Furlanijo; toda to se ni posrečilo dosedaj. Zato skušajo poitalijančiti po imenu oni člen, ki je vmes: občino Podgoro in so iznašli za Podgoro ime Piedimonte. To sem omenjal že večkrat; toda vredno, da se omeni, je še to, da se je raba tega imena prepovedala oficijelno, privatno se rabi ime še nadalje, kajti tu ni možno vplivati. Posrečilo se je pa, utihotapiti to ime v uradni seznam krajev, in sicer, v kolikor sem poučen jaz, direktno po posredovanju in pripomoči njegove ekselence, namestnika tržaškega. Občina Podgora ni stavila tega predloga; okrajna oblast goriška ni stavila tega predloga, ampak ta predlog je stavilo

še-le namestništvo v Trstu. V tem postopanju vidim jaz, da je namestništvo naklonjeno prizadevanju italijanskemu, katerega jaz ne morem odobravati.

V ta namen, da bi se Gorica spravila v zvezo s Furlanijo, se je zadnji čas mnogo govorilo o tem, da bi se zgradil tramway, ki naj bi Gorico približal Furlaniji, Furlanijo pa Gorici. Toda, kakor rečeno, glavno mesto je ločeno od Furlanije, isto je na slovenskih tleh se slovenskim prebivalstvom, slovenskim krščanskim naukom, slovenskimi propovedmi in slovenskim cerkvenim petjem o jutranji službi božji v vseh cerkvah mesta. To se ni uveljavilo danes, ampak od nekdanjega je bilo tako v tem mestu, in še le sedaj si prizadevajo, da bi odvzeli mestu značaj, da bi zabranili in preprečili slovensko cerkveno petje in slovenske propovedi. Po tem takem torej ne stoji posebno dobro z italijanskim značajem mesta. Kako daleč nazaj pa seza ta italijanski značaj, je razvidno, ako pogledamo imena družin, bivajočih tam in sestavljajočih velik del prebivalstva. Prvi meščan goriški je rojen v Gorici, njega oče ni Goričan, ampak iz Karnije v Italiji. (Oporekanje.) Mati mu je Slovenka iz Solkana. Tega se ne bode moglo tajiti. (Oporekanje.)

Gospodje moji! Jaz govorim o narodnosti. Taka je torej z italijanskim značajem družin, ki veljajo za italijanske. No, ako bi hoteli iskati italijanskih družin, bivajočih nad 100 let v Gorici, našli bi jih najbrže jako malo. Večina njih so iz najmlajše in najnoveje dobe. Kako je z rodbinskimi imeni onih, ki veljajo ali hote veljati za Italijane? Prosim potrpljenja, da prečitam le nekoliko teh imen.

(Tu je govornik navel nad 100 slovenskih imen goriških „Italijanov“.)

Gospodje moji! Tu je nekoliko imen rodbin goriških. Gospodje, ki so večši slovanskim jezikom, spoznajo že iz imen samih, od kje da so vzeta ista.

Gospodje moji! Priznati mi morate, da je jedro prebivalstva goriškega, v kolikor se da soditi po imenih, slovansko.

Ako se trdi, da treba čuvati italijanski značaj Gorice, tedaj ne pomenja to nič drugega, nego poitalijančevanje tamošnjega prebivalstva in prepariranje istega za gotove svrhe. Kajti to poitalijančevanje prebivalstva se je godilo vedno. Naraščaj je prihajal iz okolice. Kakor hitro je došel v mesto ta naraščaj, poitalijančili so ga. Temu ne bode možno oporekati. Dan danes so seveda razmere drugačne, kajti sedaj se je tudi slovensko prebivalstvo popelo do zavesti svoje narodnosti in ostaja to, kar je. Odgovarjalo se bode seveda na to: Saj je vse italijansko, ko prihajamo v Gorico. Res je. Kaj je italijanskega? Občinski svet je italijanski, občinski urad, narodna šola, sodišče in prednost novinstva so italijanski. Tu imate vse, kar je italijanskega. (Oporekanje od strani italijanskih poslancev.)

Občinski svet je italijanski, in sicer je isti v rokah takozvane Favettijeve stranke, in prosim vas, gospodje moji (govornik se je obrnil do italijanskih poslancev), da mi poveste, ali proslavljate Favettija ali ne? V občinskem svetu se je stavil predlog, da bi se jedna ulica imenovala po pokojnem Favettiju. Ta predlog je bil vsprejet od vseh navzočih, izvenredno enega samega občinskega svetnika. — Toda namestništvo v Trstu ni odobrilo in ni pripustilo izvršitev tega sklepa. Toda vedno se dela na to; leto za letom pozivljajo novine v spomin ta sklep, in zahteva se od občinskega sveta, da nastopi, da izvede ta svoj sklep. (Klici od strani ital. poslancev: To je grozno in strašno!)

To je parola, ki se je izdala, in ki se, žal, spoštuje tudi od oblastnih bolj ali manj. (Posl. Drexel: Kdo voli občinski svet?) V občinski svet se volijo

LISTEK.

Snujte Rajfajznove posojilnice!

Poučna igrice v štirih dejanjih. — Priredil P. Bohinjec.

Osebe:

Prahar, župan. — Smode, Jernejevec, Cokljari, Poparjenec, občinski svetovaleci. — Viželj, občinski tajnik.

I. dejanje.

V občinski pisarni.

(Dalje.)

IV. prizor.

Cokljari (vstopi.)

Prahar: Ravno prav si prišel. Sedi in poslušaj.

Jernejevec: Veš, ta naš Mihče nam pripoveduje o tisti novi posojilnici. Saj si kaj slišal o nji.

Cokljari: Bral sem ravnokar v „Domoljubu“ o obnem zboru trnovske posojilnice, ki se imenuje „registrovana zadruga z neomejeno zavezo“. Kaj pa je to Mihče? Ti bodeš že vedel povedati.

Prahar: Registrovana zadruga pomeni, da je posojilnica ali zadruga upisana ali na register dejana pri deželni sodišču v Ljubljani.

Jernejevec: Zakaj pa to? Ali mora gospoda povsodi svoj nos imeti? To mi ne diši dobro.

Prahar: O pač, Jernejevec! To ravno daje posojilnici trdnost in zanesljivost. Po tem upisu je zadruga pravno ustanovljena, t. j. po postavah javno priznana ter se lahko zateče k gosposki, ako bi se ji pravice kratile. Kdor si izposodi ali upa, ta dobi s tem zagotovilo, da zadruga postavno deluje in da se lahko k sodišču zateče, ako bi se mu pravice jemale. S tem pa dobi zadruga tudi zaupanje pri ljudeh ter ima pravico trgovskega stanu ali kakor pravimo, postaje trdka ali firma, ter ima pravico pridobiti si imetja, tožiti ali tožena biti, podegovati itd.

Jernejevec: No, no, vidiš tega si nisem mislil.

Cokljari: In kaj je „neomejena zaveza“?

Prahar: To se pa pravi, da se udje zadruge neomejeno zavežejo, t. j. skupno jamčijo ali „dobri stoje“ vsi z vsem svojim imetjem za vsako posojilo, ki ga napravi posojilnica. Vsi za enega in eden za vse. Vsak mora plačati kakor vsak drugi, ako bi kak dolžnik pete odnesel in ne vrnil posojila. Upnik pa ima pravico tožiti katerega koli uda, da mu plača. Temu spet pa morejo iztirjano vsoto vsi drugi udje enako povrniti.

Cokljari: Zakaj pa bi moral samo eden trpeti, zakaj ne bi upnik tožil cele zadruge?

Prahar: To je lahko umljivo. Noben upnik ne bi zadrugi posodil niti belice, ako bi vedel, da mora celo zadruge, t. j. vsakega uda posebe tožiti.

Jernejevec: Ti govoriš preučeno, Mihče! Povej to bolj po domače.

Prahar: Recimo zadruga ima 100 udov. Ti, Jernejevec, posodil si društvu pred 5 leti 100 gld.

Jernejevec (v stran): Ko bi hotelo to res biti!

Prahar: Zadruga pa ti ne more vrniti teh 100 gld. Ti tožiš svojega bogatega soseda.

Jernejevec (v stran): Menda Smodeta.

Prahar: No dobro, botra Smodeta, in ti mora plačati 100 gld. Smode pa dobi spet od drugih udov teh 100 gld., ker mora vsak plačati s Smodetom vred 1 gld.

Jernejevec: Ni napačna ta!

Cokljari: Aha, zdaj mi je jasno.

Prahar: Vi dva sta za to, da ustanovimo pri nas tako posojilnico, kaj ne?

Cokljari: Samo če pojde (miga z ramama).

Prahar: Pojde, pojde. Jaz hočem zastaviti vse svoje moči. Vi dva pa glejta, da še druge poučita in pridobita.

Jernejevec: Jaz pojdem še danes botra

navadno oni, katere priporočajo imenovani občinski funkcionarji in za katere se dela.

Ker pa je sprevidelo prebivalstvo goriško, da to ne more iti tako dalje, vzdramilo se je in mirni življi italijanski so se združili s slovanskimi življi (Klici: To ni res!) in so hiteli na volišče, in bili so izvoljeni potem občinski svetovalci, ki niso pripadali gospodovalni stranki. Nevarnost je bila blizu — takrat je šlo le za dopolnilno volitev —, da bi občinski svet prišel v roke mirnih italijanskih življev, morda pomešanih s Slovenci; a v tem trenutku je stopila visoka vlada in je delala na to, da je občinski svet ostal v rokah voditeljev imenovane stranke.

In od tistega časa dela primorska vlada z vso silo, da se to tudi ohrani. No, občinski urad ni bil posebno prijazen Slovence o zadnjih državnozborskih volitvah.

Tu je govornik navajal posamičnih slučajev, kako se je postopalo s Slovenci na obč. uradu goriškem, in potem nadaljeval:

Nečem dosti govoriti o šolah. To so italijanske ljudske šole, o katerih nočem zgubljati nijedne besede, le povedati bi hotel, da so iste jako slabo urejene, jako slabe po svoji uredbi, in so slabo spravljene pod streho; sicer pa je to njegova stvar, ako se občinski svet, ki hoče skrbeti za varovanje italijanskega značaja Gorice, ne briga za to, da bi bile dobro organizovane italijanske šole, in ne skrbi za to, da bi imele take prostore, kakoršni bi odgovarjali dostojanstvu in nalogi zavodov.

Sodišča v Gorici so tudi italijanska in pripomajajo mnogo k temu, da se ne more tako lahko poravnati prepir med Slovenci in Italijani. Sosebno moram opozoriti na porotna sodišča.

Nočem se spuščati v to. Slovenci v Gorici, v mestu in na deželi, se sistematično ne dopuščajo k službi porotnika, ali pa se pripuščajo v tako mali meri, da so tam prav za prav brez pomena, tako, da je porotno sodišče v Gorici od nekdanj popolnoma v rokah Italijanov. To se opravičuje s tem, da razprave na porotnih sodiščih morajo biti italijanske, in da se torej le taki porotniki morejo vsprejemati v letni izkaz, ki so večji temu jeziku, torej najprvo Italijani, izmed Slovencev pa le nekoliko onih, ki umejo italijanski jezik; vsekako pa se vedno gleda na to, da se ne vsprejme preveč Slovencev.

Postotek je vedno premajhen. Radi tega se je od nekdanj tožilo na ministerstvo pravosodja, in ministerstvo pravosodja je tudi izdalo predpisov, po katerih naj bi se odpravili ti nedostatki. Žal pa, da se je dve, tri leta sem jelo zaustavljati izvrševanje te odredbe. Posledica temu je, da v Gorici od slovenske strani niti ne morejo zapričeti političkega procesa. Ako toži Slovenec, je gotovo, da ga odbijejo, ako pa je tožen, je gotovo, da bode obsojen (Oporekanje), ako gre za politiko ali stvari, ki se spravljajo v zvezo z isto.

Smodeta malo predregat. Pridi še ti Mihče! Boter te bodo prav veseli. Bodeš pomagal.

Prahar: Mogoče, če utegnem. (Jernejevec odide.)

Cokljari: Jaz grem k Poparjencu. Klical me je za pričo na neko zadolžnico.

Prahar: Le glej, da te ne premoti (Cokljari odide).

V. prizor.

Prahar (sam): No, mislim da pojde počasi. Brez ovir pa je ni dobre stvari. Vsak začetek je težak. Ko pa pride posojilnica v življenje, ne bodo dosti mogli ljudje prehaliti zadruge in Mihče si bode spet pridobil lepih zaslug za občino. Pokazati jim hočem, kaj se da storiti z dobro voljo in zjedinenimi močmi. Jernejevec vem da pride s polno bisago protiugovorov od Smodeta. Naj le pride! Saj izvem, kaj ljudje ugibajo, in Smode mu pové gotovo vse, kar on misli in kar drugi govore. Potem mu jaz pojasnim in izpodbijem navidezne ugovore. Vendar za Cokljarija se bolj bojim. Ta je Poparjencev dober znanec in natvezel mu bode o posojilnici vse, kar le iztuhta njegova prekanjena butica. No pa Poparjenca se bojim manje kakor Smodeta. On ni priljubljen pri ljudeh. Oderuh je. Boje se ga, a spoštujejo ne. Če botra Smodeta utolažim, Poparjenca pa uženem — je stvar lahka. Potem pa na delo! Bog z nami! (Zavesa pade.) (Dalje sledi.)

Na porotnem sodišču v Gorici se postopa tako. — Ako menite, da je drugače, potem niste dobro obveščeni o tem; jaz bivam na licu mesta in imam prilike, o tem govoriti z juristi, sodniki in odvetniki. Posledica temu je, da je italijansko novinstvo goriško vzvišeno nad vse zakone, istemu ni možno priti do živega v Gorici na noben način.

Zastopnik V. kurije tržaške se čudi tem razmeram. Vi ste naši sosedje. Ako ste tako malo poučeni o naših odnošajih, vam podam jaz mal izgled. — Pred nekoliko leti so bili v „Corriere di Gorizia“ na ostuden način napadeni profesorji v Gorici, torej državni uradniki. Državni pravdnik ni imel poguma, da bi dvignil zatožbo; največ, kar se je nadejal, da doseže, je bilo, da spravi popravek v list. Okrajno sodišče ga je odbilo. Še le drugi instanci se je posrečilo, da je dosegla popravek. Tedaj je državni pravdnik javno izrekel pred sodiščem: Takega obrekovanja državnih uradnikov še nisem doživel. To je konstatirano. (Posl. Hortis: Taka politika ni naša.) S tem ne spravljam na dan nikakih tajnosti, saj se je to zgodilo javno. Posledica temu je, da je novinstvo predrzno nad vso mero, da ponižuje in sramoti Slovence in jim podtika vse možno. Ako se med Slovenci dogodi kaj nezakonitega, tedaj je gotovo, da se obesi na veliki zvon. Ako je le malo povoda, se stvar pretiruje, ako pa se ni dogodilo ničesar, se izmišljajo stvari. Imam vzgledov iz najnovejšega časa. (Tu je govornik opisal dva izgleda iz Mirnega, oziroma Prvačine. V prvem slučaju je bilo vse zlagano, kar je pisal „Corriere“, v drugem slučaju pa je bilo ravno narobe: Italijan se je moral zagovarjati pred sodiščem. Temu da je pritril tudi laški list „L' Eco del Litorale“.)

Govornik je nadaljeval: Še bolj pa je obžalovati, da je to novinstvo v zvezi z gospodovalno stranko — saj je isto glasilo poslednje —, z občinskim uradom, in kakor kaže, celó z nekaterimi organi državne uprave; sosebno, in mnoga znamenja kažejo na to, s policijsko oblastjo v Gorici. (Oporekanje od strani Italijanov. — Poslanec Wedral: Isto je pokvarjeno isto tako, kakor židovsko novinstvo na Dunaju!) Gorica je zaostala vsaj za 10 let. Kar je pomenilo židovsko liberalno novinstvo na Dunaju pred 10—15 leti, to isto pomenja sedaj novinstvo v Gorici. — Predno liberalizem dospe v Gorico, treba mnogo časa. Na ta način je prišlo, da je to liberalno novinstvo vzraslo čez glavo celó tamošnjim vladnim oblastim. Sleherni uradnik si mora staviti vprašanje, in ne dvomim na tem, da si tudi stavljajo to vprašanje, kaj poreče časopis, ako se zgodi to ali ono. Navesti bi mogel izgledov, kako so se res posvetovali, kaj poreče časopisje k temu. To časopisje je zajedno tolmač primorske vlade. (Oporekanje med Italijani.)

Ako čitamo nazore o Slovencih v tem listu in ako čujemo nazore posamičnih oblasti o istih, vidimo, da povsem soglašajo ti nazori. Od kodi prihaja to? Ali jemljejo oblastveni organi nazore iz tega lista, ali jih jemlje list od organov? (Veselost.) To soglašanje ni od danes ali včeraj, ampak obstoji že mnogo let.

Osebnost mi je bila priložnost, da sem se obvestil o tem in si nabral skušenj. Imeli smo v deželi visokih dostojanstvenikov in imamo še takih, ki tu pa tam smatraje za svojo prvo dolžnost, da od časa do časa, ob gotovih prilikah in povodih, delajo vizite v slavnem uredništvu. Tega ni možno tajiti.

Tej stranki, ki je gospodovalna v Gorici in ki se navadno imenuje Favettijeva stranka, se je približala visoka vlada; ne samo približala, ampak zvezala z njo; in ne le zvezala, ampak je tej stranki na razpolaganje. (Oporekanje med Italijani.)

Gospoda moja, to vem iz lastne skušnje. (Poslanec: Hortis: Ravno narobe je res! — Poslanec grof Coronini: Vi letate k namestniku ob vsaki priliki! — Poslanec Spinčić: Kaj bi bili vi brez njega?! Vlada je izročila občinski svet tej stranki, ona prepušča istega tej stranki in dopušča, da se take stvari dogajajo v Gorici. In takov občinski svet sklepa spomenico do visoke vlade, do zastopnikov v državnem zboru in prosi iste, naj se poslužujejo te spomenice. Toda v tem pogledu je opaziti v Gorici spoznanja in spreobrnjenja. Ko je bila nedavno seja občinskega sveta, v kateri se je sestavila oziroma potrdila pritožba zoper Slovence, letale so po mestu plačane kreature, da so vabile občinstvo na galerijo občinske dvorane. Vedelo se je že, predno se je začela seja: danes bo huda, danes so vabili. Toda občinski svetniki niso došli polnoštevilno. Zdi se mi, da občinski svet goriški šteje 24 členov; od teh je bilo navzočih samo 14, ostalih ni bilo. Iz ust jednega občinskih svetnikov sem izvedel to, ki je v svojem imenu izustil mnenje, da mnogi izmed njih nočejo imeti opraviti s tem občinskim svetom, da se ne udeležujejo na teh nemirih, vladajočih v Gorici nekaj časa sem, in da hrepene po tem, da nastopi pomirjenje. (Posl. Lenassi: To ni res, ne delajte se smešnega. Zakaj govorite neresnico? — Posl. Wedral: Mi moramo spoznati odnošaje. Klici: Najbrže je res!) Kar sem rekel, velespoštovani gosp. tovariš, je prišlo iz ust jednega občinskega svetnika. Dali je občinski svetnik govoril pravo ali ne, tega ne vem. Jaz nisem bil navzoč, jaz ne morem trditi (Klici: Aha!) Saj sem rekel, da je prišlo iz ust jednega občinskega svetnika. (Klic: Toda le po govoricah!) Ne, tako je rekel v resnici.

V Gorici velja parola: le ne Slovencev v mestu goriškem. To je parola, ki se je izdala in po tej paroli se postopa. Ako poštujemo to stališče, potem nam je pojasnjeno, kaj se dogaja v Gorici in v okolici. Italijani, gospodovalna stranka, se čutijo v Gorici žaljene in izzivane po vsem. Izzivani so, ako otroci, po ulici hodé, govorijo slovenski; izzivani so, ako se vzklika „živio“; izzivani so, ako so imena nad prodajalniciami slovenska, izzivani so tudi po tem, ako kdo ima slavčka in ako ta slavček zna žvižgati „Naprej zastava Slave“. Neki prebivalec goriški je imel slaveca in je moral prebiti mnogo sitnosti radi tega, ni smel obdržati slaveca in ga je moral dati proč. (Veselost.) Mož se zove Andrej Brajda in biva na „placuti“. (Poslanec dr. Verzegnassi: Ali je odgovorna za to tudi vlada?) Navel sem to, da pokažem, na kak način je izzivljana gospodovalna stranka v Gorici. Ista pravi, da Slovenci izzivljajo. A s čem? Po jednem slavčku (Veselost). Vsaki znak življenja, došli od nas, smatra se provokacijo. Toda, dasi pravijo tu, da gre le za italijanski značaj mesta goriškega, se ta stranka vendar ne more omejevati na to misel, in ako se voditelji omeajo na to misel, pa se pristaši ne morejo premagovati, ampak dogajajo se stvari, ki spominjajo deloma na one čase, v katerih je posloval tisti poznani občinski uradnik. Najžalostneje pa je to, da organi vlade nočejo misliti na tiste čase, da nočejo pripoznati dogodkov v Gorici, katerih vendar ni možno tajiti. Dne 18. marca je bila državnozborska volitev v mestni skupini. Občini je bil tedaj namen, da bi nadejano zmago slavili velikanskim obhodom. Zdi se, da se je vlada obvestila o tem in obhoda ni bilo. To treba pohvaliti vsakako (Posl. Lenassi: Pa ni res!) Obhoda ni bilo. (Posl. Lenassi: Ali iz drugega vzroka.)

Ker je predsednik zbornice pripomnil, da naj se govornik preveč ne spušča v podrobnosti, je pripomnil dr. Gregorčič: Iz teh malenkosti sprevidite, kakov duh vlada v Gorici in kako se tam postopa z nami.

Govornik nadalje zavrača nekatera izvajanja lahonskega lista „Sera“ o dogodkih v Korminu, slika napad dne 28. marca na slovenske prebivalce v bližini St. Petra ter omenja h koncu dogodka dne 16. aprila, ko so Lahoni napadli mladeniče, ki so prišli na nabor v Gorico. Pri tem je odločno naglašal, da je te napade povzročila goriška varstvena oblast. Ko je hotel še nadalje slikati grozno krivico, ki se dogaja na tak način slovenskim prebivalcem, mu je predsednik vzel besedo. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. maja.

Državni zbor, poslanska in gospodska zbornica, se peča te dni z adresnim načrtom na prestolni govor. Glavne točke tega načrta smo že omenili in upanje je, da se vsprejme nespremenjen. To bo prvo večje delo, ki bo pokazalo vsaj, kako pot hoče hoditi državnozborska večina. Poslanska zbornica je imela dosedaj 15 rednih sej, vendar pa je rešila še le jedno vladno predlogo, namreč pogodbo z Bolgarijo, od ostalih 10 vladnih predlogov še večina ni rešena v prvem branju. Poslanci so dosedaj vložili 28 nujnih predlogov; 10 predlogov se tiče podpor za vsled uim poškodovane kraje, ostali so političnega pomena, največ seveda glede jezikovne uredbe in preiskovanja zadnjih volitev Galiciji. Nadalje so vložili poslanci v tem času 128 iniciativ.

nih predlogov in 162 interpelacij, kar malone še vse čaka rešitve. Velika večina sedaj nakupičenega dela bi se bila sedaj že lahko rešila, ko bi nemški liberalci in nacionalci pri vsaki priliki ne stavili toliko ovir in s praznim govorjenjem ne tratili dragega časa.

Pristilno zavarovanje proti požaru. V prihodnjih dneh predloži vlada državnemu zboru načrt zakona glede zavarovanja poslopij proti ognju. Gotovo vsakega pravega ljudskega zastopnika je prijetno iznenadila ta vest in gotovo z neko posebno nestrpnostjo pričakuje, kaj pač poda ministerstvo v tej predlogi glede prevažnega vprašanja. Važnost in nujnost tega vprašanja utemeljuje najbolj vedno rastoče število požarov posebno v avstrijskih deželah, kajti mej tem, ko je v prejšnjem desetletju pojavilo se povprečno kakih 5500 požarov, presega število po letu 1890 se pojavivših takih nezgod gorenje število že za približno 3000 slučajev. V letu 1893 so izplačale različne zavarovalnice svoto 23 milijonov, torej 9 milijonov več, kakor leta 1879. Te in še druge okoliščine torej kažejo na veliko važnost zavarovanja proti ognju. Vsekako je bilo torej potrebno, da je vlada izdelala načrt, na podlagi katerega bi se preosnoval ves zavarovalni sistem. Poroča se, da se je vlada pri sestavi tega načrta ozirala posebno na dva momenta; uvesti hoče obligatorno, prisilno zavarovanje, ob enem se pa za sedaj še izogniti podržavljenju, oziroma podeželjenju zavarovanja. Prvo točko mora toplo pozdraviti vsak ljudski zastopnik, ker le potom prisilnosti je mogoče pomagati v sili vsakemu občanu. Drugače pa je z drugo določbo vladnega načrta, s katero se poleg sedanjih pozivljajo tudi vsi ostali posestniki pod jarem zasebnih zavarovalnic, ki so v rokah kapitalističnih družb. Vlada uvideva sicer, da bi imela država, oziroma dežele velike koristi od tega monopola, toda noče se zameriti kapitalistom in jim mesto da bi se iztrgale iz njih krempljev sedanje žrtve, izroča v oskrb še nove. Zatrjuje se sicer, da se bodo storili potrebni koraki, da bodo zavarovanci obvarovani pred izkoriščevalci, morda potom kartela vseh zavarovalnic, ki bi rade izkoristile za se to prisilnost, toda vse to bo prav malo koristilo, zavarovanci bodo še nadalje oškodovani, država, oziroma dežele pa še nadalje brez tistih dohodkov, ki se stekajo v kapitalistične žepe.

Protidržavno gibanje v Atenah še vedno ni zatrto, kar bi si gotovo želel kralj Jurij, posebno pa še prestolonaslednik Konstantin. Gotovi revolucionarni agitatorji rujejo neprestano proti vladarski rodbini ter razširjajo svoje ideje na mnogovrstne načine. Prestolonaslednika obdolžujejo, da je vsled lahkomisljenosti in brezsrčnosti ostavil Farzal in se sploh prav malo brigal za koristi domovine. Vlada seveda skuša zagovarjati njegovo postopanje in ministerski predsednik Ralli je izdal v ožigled vedno večjemu rovanju nastopno izjavo: Pri Farzalu je stalo 65.000 Turkom le še 22.000 Grkov nasproti; poleg tega so imeli Turki trikrat toliko topov. Ako bi se grška armada ne bila umaknila, bili bi jo Turki popolno obkolili; vsled tega se vlada popolno soglašala z odredbo vodstva grške armade in njenim umikanjem proti Demokosu. — Ta izjava je neki potolažila razburjene duhove in „Pol. Corr.“ že zagotavlja, da ni več nikake nevarnosti za grško vladarsko hišo, akoravno revolucionarno gibanje ni še popolno zadušeno.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. maja.

(Prezentovan je) za župnijo Drago č. g. upravitelj Franišek Zakrajšek.

(Pred ljubljansko izpraševalno komisijo) so se vršili usposobljenostni izpiti za ljudske in meščanske šole od 3.—14. maja. Usposobljeni so: Za meščanske šole, I. skupino: S. Marija Annunziata Branchi in s. Brigita Oražen z nemškim, s. Bernarda Rakatelj z nemškim in slovenskim učnim jezikom; za II. skupino pa s. Filomena Fabjan in s. Maksimilijana Kolenc (z odliko) z nemškim in slovenskim učnim jezikom. — Za obče ljudske šole so usposobljeni: Z nemškim in slovenskim učnim jezikom: Gospodje Ivan Baraga, Fran Berštnik, Engelbert Kavčič, Vincencij Krek, Ivan Stupica in Ivan Zupančič, gospica Terezija Mihelič in s. Hildegardis Lebar (z odliko) z nemškim učnim jezikom pa s. Ignacija Klump (z odliko). Specijalni izpit za nemški učni jezik na ljudskih šolah sta prebila gospod Alojzij Bajec in gospica Marija Hanel, dopolnilni izpit za pomožni pouk v katoliškem verouku go-

spoda Ivan Kremžar in Fran Makovetz, izpit za francoščino z nemškim učnim jezikom pa Angiolina baronica Manfroni-Manfort (z odliko) in gospodičini Elsa Polaczek in Adelaida pl. Purschka. — Na c. kr. ženskem učiteljskem je zadobila učno usposobljenost za pouk v ženskih ročnih delih z nemškim učnim jezikom s. Karolina Biščak.

(Dnevni red) izrednej seji občinskega sveta ljubljanskega v torek dne 18. maja 1897, ob petih popoldne v mestni dvorani. 1. Predsedstvena naznanila. 2. Citanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. 3. Personalnega in pravnega odseka poročilo o izidu letošnjih dopolnilnih volitev v občinski svet. 4. Volitev podžupana (§ 31. obč. volilnega reda). 5. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta. 6. Dopolnilna volitev jednega zastopnika občinskega sveta v kanalizacijski odsek. 7. Finančnega odseka poročilo: a) o zavarovanju mestnih poslopij proti požaru; 2. o določitvi višine mestnih doklad za leto 1897. 8. Policijskega odseka poročilo o prošnji za druge izvoščekove, da bi se opustili stojišči na Erjavčevi in Resljevi cesti. 9. Regulačnega odseka poročilo o nasvetu mestnega magistrata, da se opusti čez Jevnikarjevo posest na Tržaški cesti projektovana cesta. 10. Kuratorija za mestno višjo deklško šolo poročilo o šolskih zadevah. 11. Finančnega odseka poročilo o prošnjah za predjume. 12. Mestnega magistrata poročilo o nasvetih enquete za razdeljevanje šodstotnega posojila onim hišnim posestnikom ljubljanskim, ki so vsled potresa trpeli škodo.

(Javni shod) slovenskega katoliškega delavskega društva v gostilni pri Lozarju se je obnesel povoljno vkljub neugodnemu vremenu. O zadnjih dogodkih v državnem zboru je poročal društvenik Rakovec, ki je stavil konečno resolucije glede zavarovanja za čas onemoglosti in starosti, skrajšanja delavnega časa ter resolucijo, v kateri zborovalci izražajo radost nad osnovanjem „krščanske slovanske narodne zveze“, se popolno strinjajo z dosedanjim njenim delovanjem in izražajo prepričanje, da bodo njeni člani vsikdar ostali zvesti vsem točkam zvezinega programa. Na to sta še govorila o „delavskih prijateljih“ in njih hlapcih društvenik Jakopič in gospod Pavšner, ki je s svojim ognjevitim, ob enem pa humorističnim govorom prav dobro zabaval navzoče zborovalce. Okoli šeste ure je zaključil predsednik zborovanje.

(Iz Tržiča) 16. maja. V zadnjem brzojavnem poročilu se je vrinila jako neljuba pomota. Okoli petdeset je protestantov v Tržiču in okolici, a bati se je, da se jim pridruži kaj proselitov. Protestanti se vedno množe, kar ni nič čudnega, če pomislimo, da sta protestanta sinova in dediča barona Borna, in poleg teh tudi dva tvorničarja. Sploh tukajšni delodajalci ne gledajo na to, kake vere so njihovi delavci in uradniki, da so le spretni pri svojem delu. Ko se ustanovi tu služba božja za protestante, utegne kmalu nastati močna protestantska občina. Mešani zakoni so potem neizogibni, in brez odpadnikov tudi ne bo ostalo. Quo, Tržič, referent te novi fluctus?

(Nova brzojavna zveza.) Trgovinski minister je naročil napraviti brzojavno zvezo med Skofjo Loko in Železniki. Dela za to se takoj prično.

(Iz Logateca.) Stekel pes se je dne 14. t. m. zgodaj zjutraj priklatil baje iz cirčniške okolice v Logatec, kjer se je roval in klal s tukajšnjimi psi. V nekem hlevu so ga naposled zajeli in pobili. Govori se, da je ubijalca nevarni pes tudi popadel, a mu je le hlače pretrgal, ne da bi ga kaj ranil. Poklicana oblast je prišla takoj drugi dan v Logatec, kjer je polovila vse pse, ki so bili v dotiki s steklim psom. Dosedaj so 8 sumljivih psov pobili.

(Iz Štange) 14. maja. 12. t. m. je snežilo od zjutraj do 3 popoldne. Sneg še zdaj ni skopnil povsod. Škode je naredil silno veliko. Drevju je polomil veliko vej. — Žito — posebno ječmen in rž sta skoraj pokončana — je vse zlomljeno na tleh. Mrzlo je ko po zimi. Bati se je slane. Strn je lepo kazala — a zdaj! — Hudega vremena reši nas Bog.

(V vodo skočil.) Minulo soboto skočil je ob 1/8. uri zjutraj 40letni mlinar iz Seničice France Brgant pri izlivu Sore v Savo. Domači razpori so najbrže temu vzrok. Pred nedavnim časom bil je mož bolan, zadnji teden ga je vrgla dvakrat božjast, slednjič se mu je pa zmešalo. Zadnjo soboto pravi ženi, da gre v Kranj k zdravniku. Prišedši do Savinega bregu pod Medvodami teče hitro po njem, ter kliče z rokama nekaj iz vode. Ko pa pride do Guzijevega poslopja, postoji nekoliko, nato se pa zažene v mrzle valove. Mož, ki je bil ravno na bregu, ni mogel utopljenca več rešiti.

(Podružnični shodi na Koroškem.) Piše se nam: Ze mnogokrat se je poudarjalo baš v Vašem cenjenem listu, kako velepomembne so za koroške Slovence podružnice sv. Cirila in Metoda. Po shodih teh podružnic se širi med našim priprostim ljudstvom narodna zavednost, se pospešuje izomika in ljudstvo navdušuje za svetinje, za katere so se borili očetje naši, katere častiti in spoštovati smo dolžni tudi mi! Podružnični shodi morajo nam nadomestovati čitalnice in bralna društva, katerih nam, žal, še vedno primanjkuje. Povsem hvalevredno je zato, da naše podružnice marljivo zborujejo, po govorih bodrijo in probujajo priprosti naš narod ter ga prijetno zabavajo s poštenim in lepim petjem slovenskim, igrami itd. Zeleti je le, da bi se tudi po drugih kronovinah slovenskih pridno prirejali podružnični shodi v poduk in probujanje ljudstva pa v moralčno in gmotno podporo dični naši šolski družbi, katera ob tolikih potrebah res nujno potrebuje podpore! — V nedeljo dne 9. t. m. je zborovala podružnica za Tolstivrh in okolico v takozvanem „Landhausu“ prav ob koroško-štajerski meji blizu Spod. Dravberga. Shod je bil jako dobro obiskan in prišlo je častno število dragih nam gostov tudi iz Štajerske. Posebna hvala jim! G. črneški provizor V. Krejčič je v daljšem govoru navduševal zbrani narod, naj ostane zvest svoji narodnosti in materinemu jeziku, in naj ljubezen to dejansko kaže s tem, da povsod in vselej zagovarja in varuje pravice mile nam slovenščine. Mestni kapelan g. Rozman je v daljšem govoru kazal, kakšna bode šola, da bode vstrezala dejanskim potrebam ljudstva, in je prepričevalno dokazoval, da se moramo vsikdar in dosledno potegovati za versko, slovensko in šestletno šolo. Mnogoštevilni navzoči so prav z zanimanjem in pazljivo sledili govoru, ki bode, upamo, obrodil sad, da se v Črnečah in na Tolstemvrhu potegnejo za slovensko šolo. In to bode govorniku najlepše plačilo. Po oficijelnem shodu se je vršila prijetna domača zabava, pri kateri nas je s petjem kratkočasil črneški pevski zbor. — Naznanjeni so dalje sledeči shodi: Podružnica sv. Cirila in Metoda za slovensko Ziljsko dolino in faro Vrata bode imela v nedeljo dne 23. maja 1897, ob 1/4. uri popoldne, svoj letni občni zbor v gostilni g. A. Milonik-a p. d. Richtig v Zahomeu. Vspored: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo. 3. Volitev novega odbora. 4. Vpisovanje novih udov. 5. Volitev za občni zbor glavne družbe. 6. Razni govori in nasveti. 7. Prosta zabava. Igrala se bode igra: „Svoji k svojim“. — Podružnica sv. Cirila in Metoda za Opače in okolico priredi v nedeljo dne 30. maja t. l. v gostilni pri Kramarju v Smarjeti v Rožni dolini svoj letni občni zbor. Isti dan zboruje tudi podružnica za St. Stefan in okolico v Ziljski dolini. Velikovaška podružnica ima svoj letni zbor binkoštni ponedeljek v St. Stefanu v Trušnjah.

(Iz Rima,) 13. maja. Mil. knezoškof lavantinski so si danes ogledali vatikansko biblioteko in arhiv. Popoldne so obiskali lateransko cerkev, kjer se jim je predstavil o. K. L., definitor frančiškanskega reda, Slovenec. Potem so obiskali samostan frančiškank, kjer sta tudi dve deklici iz lavantinske škofije. Tako se v jednem popoldnevu Slovenci srečavajo v Rimu. Avstrijski poslanik grof Revertera jim je vrnil obisk, a ker jih ni bilo doma, je pustil karto. — V Rimu je hladno, kakor bi bili v Petrogradu.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: Iz selške doline 10 gld. — Neimenovana 1 gld. — Neimenovan dobrotnik 30 gld. — Č. g. Gregor Malovrh, župnik v St. Vidu, 5 gld. — Bog plačaj!

Društva.

(„Glasbena Matica“ v Ljubljani.) III. Glasbeni večer na korist pokojninskemu zakladu društvenih učiteljev v sredo, dne 19. maja t. l. v Sokolski dvorani „Narodnega doma“. Sodelujejo gg.: Edvard Stiaral (cello), Karol Hofmeister (klavir), Josip Vedral (vijolina) in oddelek društvenega pevskega zbora pod vodstvom g. Josipa Cerina. Vspored: 1. A. Rubinstein: Sonata za klavir in gosli, op. 13. G-dur. (Moderato con moto. Tema con variazioni. Scherzo. Finale.) 2. M. Hubad: „Sem slovenska deklica.“ — „Rožmarin“, J. Cerin: „En starček je bil.“ narodne pesmi za mešan zbor. 3. F. Mendelssohn-Bartholdy: Trio za gosli, cello in klavir; op. 49. D-moll. — (Molto allegro agitato. Andante con moto tranquillo. Scherzo: leggiero e vivace. Finale: allegro assai appassionato.) 4. Dr. Joh. Brahms: „Stiri ciganske pesmi“ za mešan zbor s spremljevanjem klavirja; op. 112. — Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Grško-turška vojska.

Atene, 16. maja. Grška vlada je naznanila poslanikom, da je za vse operacije v Epiru odgovorna le turška armada, ki je utrdila Gribovo in nameravala napasti okoličeno Arto.

Atene, 17. maja. Vlada je odzvala s Krete drugi oddelek vojakov, tretji in zadnji oddelek se odzove v najkrajšem času. — Pribočniki prestolonaslednika, ki jih je vlada odzvala z bojišča, so došli v soboto po noči v Pirej.

Carigrad, 17. maja. Poveljnik turškega vojnega oddelka v Epiru je dobil povelje, naj postopa z največjo odločnostjo. Edhem-paša je dobil nov ukaz, naj naglo prodira proti stari grški meji. V Ildiz-Kiosk niso zadovoljni z vodstvom obeh poveljnikov pri zadnjih operacijah.

Carigrad, 16. maja. V poslaniških krogih se zatrjuje, da bo nova grška ofenzivna akcija neugodno vplivala na postopanje turške vlade pri sklepanju miru.

Carigrad, 17. maja. O bojih v bližini Komuzades še ni natančnih poročil. Trajali so večinoma pozno do noči. Oba dela sta odločno branila svoje postojanke. V prihodnjih dneh se pričakuje energičen napad od strani sovražnika. Izguba na turški strani je neznatna.

Telegrami.

Budjevice, 17. maja. Vsled tridnevne neprestane deževja sta reki Malč in Moldava narastli za dva metra nad normalom in preti nižje ležečim mestnim delom poplavljenje. Deževje še nadaljuje.

Požun, 17. maja. Včeraj ob 9. uri 30 minut dopoldne se je pripeljal presvetli cesar k odkritju spomenika povodom petindvajsetletnice kronanja ogerskim kraljem.

Cetinje, 17. maja. Cesar je naročil ministru rezidentu vitezu Kuczynskemu, naj ga zastopa pri poroki princezinje Ane.

Petrograd, 17. maja. V bližini Dorpata, na progi Dorpat-Wack je med grozno nevihto skočil s tira vojaški vlak. Razbilo se je 17 voz, ubitih pa je 93 mož. Nadalje je težko ranjenih 43 mož, 3 častniki in 37 mož pa je dobilo le neznatne poškodbe. Nesreča se je pripetila vsled tega, ker je voda izpodkopala železnično cesto.

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 stekla z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 57 17 2

lekarna M. Leustek v Ljubljani,
Resljeva cesta števil. 1, poleg mesarskega mosta.

Umrli so:

13. maja. Neža Kobal, delavčeva vdova, 65 let, Stari trg št. 11, plućnica.

15. maja. Ana Osredkar, paznika hči, 13 mesecev, Poljanski nasip 53, jetika.

16. maja. Marija Ranzinger, špediterja žena, 37 let, Dunajska cesta 15, jetika.

V bolnišnici:

14. maja. Matija Vodnik, prosjak, 65 let, naduha.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
15	9. zvečer	731.8	6.1	sr. szab.	dež	20.3
16	7. zjutraj 2. popol.	729.9 728.9	6.5 12.9	sl. jvzh. sl. sever	dež "	
16	7. zvečer	729.7	10.9	brevz.	oblačno	3.0
17	7. zjutraj 2. popol.	732.2 732.0	9.6 16.8	sl. jvzh. sr. vzjvz.	del. jasno skoro jasno	

Srednja temperatura sobote 7.2°, za 6.8° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 10.1°, za 4.1° pod normalom.

Učenec,

kacih 14 do 15 let star, se išče za trgovino z mešanim blagom.

Vsprejme se do 1. junija tek. leta pri **Luki Brus-u** v Spodnji Idriji. 328 3-3

Zahvala. 341 1-1

Po smrti nepozabnega soproga, gospoda

dr. Franceta Podobnika

advokatskega kandidata in posestnika v Zatičini

došlo mi je toliko gniljivih dokazov sočutja in sožalja izraženih po dopisih in venci, da me sili hvaležnost zahvaliti vse one, kateri so se spominjali preblazega rajnega, tolažili potrto vdovo v britkih urah povzročen h po tolike izgubi. Vsem udeležnikom mnogobrojnega spreveda, zlasti pa prečastiti duhovščini iz Zatičine, Sent-Vida in Višnje Gore, velečislanim gospodom uradnikom o. kr. uradov v Zatičini, gospodom učiteljem iz napominanih krajev, nadalje gospodom o. kr. orožnikom in slavnih požarnih brambi višnjegorski itd., se izraža tem potom skromna a iskrena zahvala, ker so skazali toliko časti in toliko sočutja nepozabnemu pokojniku, toliko sožalja in tolažila ostalim žalujočim.

Antonija Podobnik.

Sidro

Liniment. Capsici compos.

144 7 iz lekarn Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobilo posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gl. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 46 25-21

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.



Otvoritev pisarne.

Visoko o. kr. ministerstvo in veleslavna o. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani sta in sicer prvo z odlokom z dne 24. aprila 1897, št. 12.504, slednja pa z naredbo z dne 2. maja 1897, št. 6598, podelila podpisnemu **koncesijo za otvortev**

privatne agencije v Ljubljani

s pravico za izdelovanje nastopno naštetih listin, in sicer:

prošenj na Nj. veličanstvo, računov, vlog na razne osrednje urade in druga oblastva, zadevajočih pomiloščenje in razne milostne čine, obrtne, ženitvene in pristojnostne, državljanstvene, iz- in priseljevanstvene, vojaške, naborne in one stvari, ki so v področju političnih oblastij, pa tudi zastopstvo v naštetih opravilih.

Uljudno dajoč to na splošno vednost, se priporočam najtopleje v naročila na izdelovanje vseh v pisarniško stroko vstevajočih se stvari ter zagotavljam točno, najvestnejšo izvršitev po najnižji ceni.

Velespoštovanjem

Josip Perhanz v Ljubljani,
Streliške ulice števil. 4.

340 3-1

Št. 55/pr.

Razpis.

334 3-1

Pri deželnem stavbinskem uradu v Ljubljani izpraznjena je

služba stavbinskega adjunkta

z letno plačo 900 gl., aktivitetno doklado 150 gl. in s pravico do dveh v pokojnino vstevnih petletnic po 100 gl.

Prosilci za to službo predložijo naj svoje z dokazili o starosti, znanji slovenskega ali kakakega drugega slovanskega ter nemškega jezika, dalje z dokazili o vsposobljenosti v inženirski stroki podprte prošnje

do 10. junija 1897. leta

deželnemu odboru kranjskemu.

Od dež. odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 7. maja 1897.

Dunajska borza.

Dne 17. maja.			Dne 15. maja.			Kreditne srečke, 100 gl.		
Skupni državni dolg v notah	101	gl. 85 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	154	gl. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	150	—
Skupni državni dolg v srebru	101	85	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	158	—	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	20	—
Avstrijska zlata renta 4%	122	70	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	193	50	Rudolfove srečke, 10 gl.	26	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	90	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	35	Salmove srečke, 40 gl.	70	25
Ogerska zlata renta 4%	122	40	Tisine srečke 4%, 100 gl.	141	—	St. Genois srečke, 40 gl.	74	—
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	80	Dunavske vravnave srečke 5%	128	—	Waldsteinove srečke, 20 gl.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	952	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	50	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gl.	362	75	Posojilo goriškega mesta	112	50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	155	25
London vista	119	55	4% kranjsko deželno posojilo	98	75	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st.v.	3500	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	65	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	80	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	378	—
20 mark	11	73	Priporočne obveznice državne železnice	—	—	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	75	50
20 frankov (napoleonor)	9	52 1/2	„ „ „ južne železnice 3%	177	—	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	—
Italijanski bankovci	45	30	„ „ „ južne železnice 5%	126	50	Montanska družba avstr. plan.	89	75
C. kr. cekini	5	65	„ „ „ dolenskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	168	—
						Papirnih rubljev 100	127	12

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulturna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni svetli za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.